

SOM!!

Sindicalisme catala-
nista,
Catalanisme obrer.
Aquesta és la nostra
posició.

ORGAN MENSUAL de les JOVENTUTS D'ESQUERRA REPUBLICANA ESTAT CATALA

Any I - N° 4. - Departamental del Sena. - Juny - Juliol del 1948. -

E d i t o r i a l .

Quan, arreu, brotada nou l'espectre del totalitarisme, quan el feixisme stalinista ataca incansablement per a intentar destruir el que resta de democràtic en els països europeus, les Joventuts d'Esquerra Republicana Estat Català del Sena, no podrien, sense negar-se a elles mateixes i sense negar la gloriosa història de les JEREC, continuar actuant sense fer present el seu punt de vista o sense expressar clarament la seva opinió.

Durant prop de tres anys combatrem costat a costat amb les forces anomenades comunistes; durant nou anys de dolorós exili, hem mantingut amb aquestes mateixes forces relacions cordials i hem procurat, en bé de la lluita contra Franco i la Falange, acallar les nostres queixes confiant que en un demà no llunyà, instaurada de nou la democràcia a la nostra terra, cada Partit polític podria expressar clarament el seu punt de vista i anar a la campanya electoral en plena llibertat i sense cap coacció policíaca. Malgrat fets dolorosos i moltes vegades tràgics, creïem que els anomenats comunistes, almenys podíem considerar-los com a organització antifeixista i antitotalitària.

Els darrers esdeveniments, per si no n'hi havia prou proves, han acabat de desenganyar-nos. Ja sigui entre l'emigració catalana, entre l'emigració espanyola o en els àmbits internacionals, els anomenats comunistes no són altra cosa que un factor permanent de desacord, de baixesa política, de grogleria i de traïció als principis de tot el que fins avui ha estat considerat com a normes essencials de la democràcia i de la llibertat. Aquella norma jesuítica de "el fi justifica els mitjans" és tot el credo dels nous totalitaris. Amb actituds demagògiques, tractant de traïdor a tot aquell que no vol doblegar-se al seu "diktat" pretenen imposar arreu el terror per a implantar-hi més tard la més abjecta de les dictadures: la dictadura dels que es proclamen democràtics per a millor enganyar i que en realitat no són altra cosa que els successors pràctics dels botxins hitlerians. Quin altre qualificatiu, sino, donar als que encara mantenen en camps de concentració i de treball forçat, com el de Karaganda, a lluitadors antifeixistes i republicans, catalans i espanyols?

No cal enganyar-nos i es hora que comencem a dir les coses pel seu nom? La nostra lluita principal, l'esforç ininterromput de tots nosaltres és i ha d'ésser contra el feixisme de Franco i de la Falange. Però, a l'ensem, no hem d'oblidar que una vegada vençut